

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoP/26/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2717204984
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Fedor Benka
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2717204984.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Fedora Benku a sudkýň JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Kataríny Arnouldovej v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: X. I., nar. XX.X.XXXX, zastúpené procesným opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny O., dieťa rodičov: matka - W. O., nar. X.X.XXXX, bytom S. XX, N., zastúpená JUDr. Alenou Arbetovou, advokátkou, so sídlom Námestie sv. Martina 3A, Holíč, a otec - D. I., nar. XX.X.XXXX, bytom B. XXX, I., zastúpený splnomocnencom: ŘEHÁK & TISOŇ, spol. s r. o., so sídlom Komenského 62, Skalica, o zvýšení výživného, o odvolaní matky dieťaťa proti rozsudku Okresného súdu Skalica zo dňa 23. januára 2018, č.k. 7P/51/2017-130, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie zvýšil výživné otca na maloleté dieťa zo sumy 130 eur na sumu 167 eur mesačne s účinnosťou od 3.10.2017 a nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 3.10.2017 do 31.1.2018 v sume 144,41 eur povolil otcovi splácať v splátkach po 20 eur mesačne spolu s bežným výživným do rúk matky počnúc právoplatnosťou rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia, čím zmenil rozsudok Okresného súdu Skalica č.k. 6P/240/2015-100 zo dňa 2.3.2016 v časti o výške výživného na maloletého X.. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

2. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ust. § 62 ods. 2, 4 a 5, § 65 ods. 1, § 75 ods. 1, § 77 ods. 1 a § 78 ods. 1 a 3 Zákona o rodine, keď na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že u maloletého X. nedošlo k podstatnej zmene pomerov navštevuje stále základnú školu, len namiesto prvého ročníka tretí ročník, výdavky na jeho ošatenie, hygienu a školské potreby sú obdobné ako matkou uvádzané pri poslednej úprave výživného v marci 2016. Výnimočným výdavkom je len nepovinná škola v prírode (matka chce, aby ho syn absolvoval) a nepovinný školský plavecký výcvik, ktorý odôvodnila problémami syna s chrbticou. Zmenou u dieťaťa je to, že oproti roku 2016 je častejšie chorý, s čím má matka zvýšené mesačné výdavky aj vo výške cca 30 eur mesačne či na lieky alebo vitamíny a otec jej odmieta na ne prispievať, pričom matka otca preukázateľne neinformuje o zdravotnom stave ich syna. Otec jej odmieta navyše na lieky prispievať, resp. to podmieňuje tým, že lieky kúpi spolu s matkou alebo ich preplatí, ak mu predloží bloček o kúpe. Súd neprihliadal na zmenu pomeru u dieťaťa v tom, že mu matka kupuje ortopedické topánky z dôvodu, že tieto skutočnosti uvádzala už v predchádzajúcich návrhoch na zvýšenie výživného a súd sa s tým vypořádaval pri zvyšovaní výživného. V konečnom dôsledku matka súdu objektívne nepreukázala lekárskou správou od odborníka z ortopedie, či má dieťa v skutočnosti problémy s chrbticou, a preto kvalifikoval jej výdavok na plavecký výcvik pre dieťa

ako nie potrebný v spojení so zvýšením výživného. Vyjadrením matky súd zistil, že s dieťaťom ortopéda ani len nenavštívila. Samotné plávanie samozrejme prispieva k zdravému vývinu dieťaťa, ale nemôže to byť v tomto prípade dôvodom, aby matka žiadala zvýšiť výživné. Ani len z lekárskej správy lekára MUDr. S. nevyplýva, že by odporučil matke navštíviť s dieťaťom ortopéda. V predmetnej správe (spomínaná v ods. 12 odôvodnenia rozsudku) sa lekár vyjadruje k zdravotnému stavu dieťaťa, čo súd akceptuje. Na vyjadrenie lekára, že dieťa vyžaduje „materiálnu“ starostlivosť matky súd uvádza, že na to neprihliada, lebo lekár sa ako odborník má vyjadriť k zdravotnému stavu a nie k materiálnej stránke zákonného zástupcu dieťaťa. Vzhľadom na vykonané dokazovanie je súd umocnený v tom, že predmetné vyjadrenie bolo uvedené na popud matky. Ani jeden z rodičov svoj osobný pomer nezmenil, nemajú inú vyživovaciu povinnosť. Matka má priateľa, ktorý u nej trvalo nebýva. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že u otca došlo k zmene pomerov oproti roku 2016 vo zvýšení príjmu z 571,65 eur na 839,36 eur. Pri posudzovaní jeho životnej úrovne súd zistil, že naďalej býva u svojich rodičov, ktorým prispieva mesačne na bývanie a stravu. Svoj zvýšený príjem odôvodnil tým, že zmenil zamestnávateľa, do práce dochádza, pracuje v 4-zmennej prevádzke a pracuje nadčasy. Príjem matky dieťaťa sa znížil zo sumy 833,52 eur (plat 705 eur + rodinné prídavky 23,52 eur + výživné na syna 105 eur) na sumu 748,42 eur (plat 595,42 eur + 23 eur + výživné 130 eur). Príjem matky sa znížil z dôvodu zmeny zamestnávateľa, teraz pracuje v chránenej dielni z dôvodu častých a opakovaných ochorení syna a teda možnosti tráviť s ním viac času. Napriek jej zníženému príjmu si matka kúpila na hypotéku koncom roku 2017 dvoj izbový byt a predala jej jednoizbový byt. Kúpu väčšieho bytu odôvodnila tým, že to bolo pre nich (dvoch) malé a syn potreboval súkromie. Kúpa bytu matkou je len jej vecou, ale v súvislosti s jej návrhom na zvýšenie výživného sa súd musel vyporiadať aj s touto skutočnosťou. Súd v rámci tohto konania hodnotí jej konanie ako nezodpovedné, keďže sa jej zvýšili výdavky na platenie hypotéky a spotrebného úveru (doberaný na kúpu bytu), pričom v jednoizbovom byte bývala len ona so synom, mala nižší plat o cca 109,58 eur (705 eur-595,42 eur) a otec má vyšší príjem len vďaka terajšej 4 zmennej prevádzke a nadčasom. Na základe týchto skutočností, majúc na pamäti fakt, že dieťa má znášať životnú úroveň svojich rodičov, súd dospel k záveru, že je tu dôvod na zvýšenie výživného otcovi. Súd prihliadal aj na otcove navyše výdavky v prospech dieťaťa v podobe výletov, ktorými prispieva tiež k jeho výchove a zdravému rozvoju i na fakt, že matka otcovi úmyselne neoznamuje otcovi pravidelne synove zdravotné problémy, výsledky po návštevách u odborných lekárov - matka žiada len navyše peniaze na lieky. V ustálenej súdnej praxi ohľadom určovania výživného je zaužívané, že výživné sa určuje pri žiakovi základnej školy v rozmedzí cca 20% z príjmu otca deleno počet detí, ku ktorým má zákonnú vyživovaciu povinnosť. Súd postupoval týmto myšlienkovým pochodom a zistil, že 20% z čistej mesačnej mzdy otca 839,36 eur je 167 eur. Súd prihliadal na zistenú skutočnosť, že otec odmieta matke prispieť na vyššie jednorazové výdavky na dieťa ako je škola v prírode, plavecký a hlavne na potrebné lieky pre dieťa v prípade choroby. Súd prihliadal i na to, že otec sa osobne so synom stretáva, ale nie tak často ako v minulosti, čo je odôvodnené jeho 4-zmenou prevádzkou v práci, ako aj tým, že cez školský týždeň matka volí prvoradý záujem syna v príprave na vyučovanie pred stretnutím s otcom, akceptovala by tak len poobedné stretnutie. Na druhej strane, ak si otec syna vezme, absolvuje s ním rôzne výlety a aktivity (ZOO, let nad mestom, plavba na lodi, opakovane aquapark), ktoré hradí otec. Navrhovateľka žiadala zvýšiť výživné na 200 eur, pričom súd jej návrhu vyhovel len do sumy 167 eur majúc za to, že takto určené výživné bude optimálne vzhľadom na stretávanie sa otca so synom, ako aj vek dieťaťa, jeho zdravotný stav. Vzhľadom na vyššie preukázané skutočnosti má súd takto určené výživné za spravodlivé. Z týchto dôvodov aj zvýšil výživné na sumu 167 eur a takto určené výživné považuje nateraz za primerané jednak veku a odôvodneným potrebám dieťaťa, tak i reálnym možnostiam a schopnostiam rodičov. Obaja rodičia si musia uvedomiť, že dieťa má znášať životnú úroveň svojich rodičov a podľa toho súd určuje i výživné. Súd zvýšil výživné od 3.10.2017, kedy bol podaný návrh. Nakoľko súd zvýšil výživné otca od 3.10.2017, súd vyčíslil otcovi nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 3.10.2017 do 31.1.2018 v sume 144,41 eur. Nedoplatok bol vyčíslený za obdobie do 31.1.2018 z dôvodu, že rozhodoval po 15. dni v mesiaci. (K sume 144,41 eur dospel tak, že vychádzal z toho, že otec platí riadne mesačne výživné 130 eur a tak dopočítal mesačne rozdiel 167-130, t.j. 37 eur. T.j. za mesiace november 2017 až január 2018: 3 x 37 eur + za obdobie 3.10.2017-31.10.2017 v sume 33,41 eur /31 dní deleno 28dní x 37 eur/. Spolu ide o sumu 144,41 eur). Nedoplatok na zročnom výživnom súd povolil otcovi splácať mesačne po 20 eur mesačne vychádzajúc z praxe povoliť dlh splácať najviac po dobu 36 mesiacov. Súd povolil dlh splácať z dôvodu, lebo v prvom rade je nutné platiť si bežné výživné. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 52 CMP.

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala v zákonnej lehote odvolanie matka dieťaťa, ktorá navrhla napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, alternatívne rozsudok zmeniť a zvýšiť výživné zo sumy 130 eur mesačne na sumu 200 eur mesačne s účinnosťou od 3.10.2017.

Uviedla, že súd návrh na zvýšenie výživného uznal ako dôvodný a vychádzal zo skutočnosti, že u otca prišlo k zmene pomerov spočívajúcich v náraste mzdy. Súd vychádzal pri zvýšení výživného čisto matematicky a určil výživné ako 20% z príjmu otca, pričom však nezobral do úvahy zmenu na strane oprávneného spočívajúcu v zhoršení jeho zdravotného stavu a ani to, že súdna prax vychádza z percentuálneho rozpätia 20 až 30 percent z príjmu povinného v závislosti od osobitosti každého prípadu. Z uvedeného dôvodu sa jej javilo rozhodnutie až príliš formálne, nezohľadňujúce majetkové pomery a najmä možnosti a schopnosti otca, ktoré sú spôsobilé aj prostredníctvom zvýšenia výživného zlepšiť životné podmienky maloletého. Skutočnosť, že zákon dáva dieťaťu právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov znamená podľa nej len toľko, že záujem dieťaťa o jeho potreby nemôžu byť vymedzené len možnosťami rodiča, ktorému je dieťa zverené do osobnej starostlivosti v čase pred podaním jeho návrhu. Inými slovami dieťa nemôže byť obmedzené možnosťami a schopnosťami jedného rodiča len preto, že náklady na rozvod jeho osobnosti a zdravia sa rozhodne povinný rodič neplní, hoci by ich plniť mohol a minimálne v morálnej rovine aj mal. Súd taktiež nebral do úvahy a spochybnil ňou uvádzané odporúčania všeobecného lekára maloletého na plávanie, pretože uvedené nie je podľa názoru súdu pre maloletého nevyhnutné. Rovnako nepochopiteľne odmietol súd zohľadniť potrebu zvýšenej socializácie maloletého. Súd zjavne zastal názor, že nakoľko nejde o povinné aktivity, resp. aktivity, ktoré by vyžadovalo špeciálne vyšetrenie, nie je dôvod ich pri určení výživného zohľadňovať. Poukázať na preventívne zdravotné opatrenia ako na nepotrebné vzhľadom k chorľaveniu maloletého považovala za nesprávne a nie v záujme maloletého dieťaťa. Náklady otca podľa nej preukazujú, že by sa mohol podieľať vo zvýšenej miere na nákladoch dieťaťa, čo však otec odmieta. Nesúhlasila s tým, že otca neinformuje o zdravotnom stave maloletého. Nepredpokladá, že otec jej na lieky pre syna bude akokoľvek mimo výživného prispievať, nakoľko to sám uviedol pri svojom výsluchu.

4. Krajský súd v Tmave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - matka dieťaťa (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP a § 7 ods. 1 CMP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia ústneho odvolacieho pojednávania preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 65 a § 66 CMP) a dospel k záveru, že odvolanie matky dieťaťa detí nie je dôvodné.

5. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 7P/51/2017 je zvýšenie výživného na maloletého X., nar. XX.X.XXXX. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie zvýšil výživné otca na maloleté dieťa zo sumy 130 eur na sumu 167 eur mesačne s účinnosťou od 3.10.2017 a nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 3.10.2017 do 31.1.2018 v sume 144,41 eur povolil otcovi splácať v splátkach po 20 eur mesačne spolu s bežným výživným do rúk matky počnúc právoplatnosťou rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia, čím zmenil rozsudok Okresného súdu Skalica č.k. 6P/240/2015-100 zo dňa 2.3.2016 v časti o výške výživného na maloletého X.. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

6. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie.

7. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu potrebnom pre vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil.

8. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so skutkovými zisteniami a právnymi závermi súdu prvej inštancie obsiahnutými v odôvodnení napadnutého rozsudku, pričom v podrobnostiach na ne odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

9. Pri rozhodovaní o zmene výšky výživného je nevyhnutné previesť porovnanie okolností dôležitých pre určovanie výživného tak v dobe skoršieho, ako i nového rozhodovania, a to na základe spoľahlivých a úplných výsledkov dokazovania. Je pritom potrebné prihliadnuť ku všetkým okolnostiam, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výživného, ak sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase vyhlásenia predchádzajúceho rozsudku. Zmena pomerov pritom môže byť odôvodnená buď subjektívne okolnosťami na strane povinného, resp. oprávneného, alebo objektívne, napríklad vývojom životných nákladov. V zmysle valorizačnej klauzuly obsiahnutej v § 78

ods. 3 už vývoj životných nákladov je objektívnou okolnosťou, ktorá sama osebe môže odôvodniť zmenu výšky výživného. Zmena výšky výživného je pritom možná najskôr od času, keď došlo k zmene pomerov.

10. Konkrétna výška výživného je ovplyvňovaná faktormi jednak na strane výživou oprávneného, jednak na strane povinného. Na strane oprávneného dieťaťa je potrebné skúmať jeho skutočné odôvodnené potreby s ohľadom na zákonnú mieru povinnosti rodiča, ktorá je daná tým, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Oprávnené potreby pritom nezahŕňajú iba stravovanie, ale sú dané širšie jednak potrebami bytovými, odevnými, zdravotnými, kultúrnymi a závisia predovšetkým od veku, zdravotného stavu, schopností živiť sa sám, schopností starať sa o seba a podobne. Medzi odôvodnené potreby nepatria len pravidelné mesačné výdavky, ale aj náhodné výdavky, ktoré napríklad súvisia so zdravotným stavom oprávneného ako sú napr. liečebné náklady. Súd na ne musí pri určovaní výživného prihliadnuť. Na strane oprávneného sa tiež skúmajú jeho schopnosti, možnosti a majetkové pomery, existencia a počet iných osôb povinných poskytovať výživu a ich schopnosti, možnosti a majetkové pomery, počet nimi vyživovaných osôb a výška takéhoto výživného, ako i vyživovaciu povinnosť iných povinných voči týmto osobám. Na strane povinného rodiča je nevyhnutné prihliadnuť na okruh osôb, ktoré sú povinné poskytovať výživné dieťaťu a výšku a spôsob už poskytovaných plnení, kde je potrebné zohľadniť tiež starostlivosť o dieťa a jeho domácnosť. Na strane povinného sa prihliada tiež najmä na jeho schopnosti, teda faktické príjmy, ale i na jeho možnosti, teda na to, čo je objektívne možné, aby zarobil s ohľadom na svoj vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, odbornosť, nadanie, vedomosť, zručnosti, pracovné skúsenosti i situáciu na trhu práce. Okrem toho je potrebné vždy vyhodnotiť i majetkové pomery oboch povinných rodičov. Táto kategória zahŕňa jednak majetok rodičov a jednak ich životný štandard, ktorým sa navonok prezentujú. Okrem uvedeného na strane povinného rodiča je vždy potrebné prihliadnuť k počtu, druhu, výške a dôvodnosti iných vyživovacích povinností a zároveň na okruh osôb, ktoré sú povinné týmto oprávneným poskytovať výživné, ich schopnosti, možnosti a majetkové pomery. Súd je povinný prihliadať tiež na zárobkové možnosti povinných rodičov podľa príjmov z obdobia pred zmenou zamestnania vtedy, ak sa preukáže, že to bol rodič, ktorý sa vzdal bez vážneho dôvodu výhodnejšieho zamestnania alebo zárobku. V takom prípade je súd povinný skúmať dôvody, ktoré ho viedli k strate na príjmoch alebo majetku.

11. Za správny považoval odvolací súd postup súdu prvej inštancie, ktorý porovnal pomery a okolnosti, z ktorých sa vychádzalo pri ostatnej úprave výšky výživného, s pomermi a okolnosťami v čase nového rozhodovania o výživnom, pričom správne posúdil zmeny pomerov tak na strane výživou odkázaného dieťaťa, ako aj na strane výživou povinných rodičov a dospel k správne mu záveru, že došlo k podstatným zmenám pomerov, ktoré odôvodňujú zmeny výšky výživného.

12. Vzhľadom na to, že súd prvej inštancie svoje rozhodnutie vyčerpávajúcim spôsobom odôvodnil, pričom sa dostatočným spôsobom vypořiadal i s námietkami odvolateľky a vzhľadom na to, že táto ani v odvolacom konaní neuviedla žiadne nové podstatné skutočnosti, na ktoré by bolo potrebné prihliadnuť, a ktoré by spochybnili správnosť napadnutého rozsudku, odvolací súd v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku (§ 387 ods. 2 CSP).

13. Je potrebné dať za pravdu odvolateľke, že súdmi je zaužívaná prax pri určovaní výšky výživného v rozpätí 20-30% z príjmu povinného. Súd prvej inštancie určil výživné vo výške 20% z čistého príjmu povinného, a to i s prihliadnutím na odôvodnené potreby dieťaťa, keď je predpoklad, že čím dieťa bude staršie, budú jeho odôvodnené potreby vyššie a v prípade, že by súd prvej inštancie určil výšku výživného v maximálne možnej výške bez zohľadnenia odôvodnených potrieb dieťaťa, nebolo by možné v budúcnosti v prípade zvýšenia odôvodnených potrieb dieťaťa pri nezmenenej výške príjmu otca uvažovať o zvýšení výživného, čo by bolo zrejme v rozpore so zákonnou úpravou. Súd prvej inštancie tiež správne zohľadnil, že otec sa s dieťaťom pravidelne stretáva, zúčastňuje sa s ním výletov, ktorými tiež prispieva k jeho výchove a zdravému rozvoju, a istým spôsobom sa podieľa i na jeho výžive.

14. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP z dôvodu vecnej správnosti potvrdil.

15. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 52 CMP.

16. Senát krajského súdu uvedený rozsudok prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP). V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).